

Finansministeren (Thor Pedersen):

Som det er nævnt, har Velfærdskommissionen ydet et godt bidrag til debatten om fremtidens velfærd og de udfordringer, vi står over for – udfordringer, som jo er positive, i og med at årsagen til udfordringerne er, at vi lever længere og er raskere længere, samtidig med at vi kan glæde os over, at vi lever i et rigt samfund, at Danmark har en sund økonomi, og at vi er et land med et meget højt niveau for offentlig velfærd. Men på trods af dette er justeringer og tilpasninger nødvendige, fordi tingene forandrer sig.

De forslag, som regeringen er kommet med, dækker sammen med globaliseringsstrategien hovedparten af Velfærdskommissionens indsatsområder, hvor vi jo sætter meget bredt ind. Det at sikre, at 95 pct. af en årgang får en uddannelse, og at halvdelen af en årgang helst får en videregående uddannelse, vil være med til at sikre, at vi får et Danmark, hvor flere er selvhjulpne end i dag, og at Danmark kan fastholde sin position som et land, hvor vi ikke har store sociale og økonomiske skel, men fortsat har en meget høj beskæftigelse.

Det er jo ikke for at straffe nogen, at vi har et ønske om, at de unge kommer hurtigere igennem uddannelsessystemet. Uddannelsesperioderne i Danmark er i gennemsnit 4 år længere end de normerede tider, og vort sigte er at reducere dem med op mod 1 år og dermed sikre, at de unge bliver bidragydere til samfundet og i virkeligheden også får levevilkår på kandidatniveau i stedet for fortsat at være på universitetet.

Når vi ønsker at hæve efterløns- og folkepensionsalderen, er det for på samme måde rent faktisk at sikre, at husholdningerne får et større rådighedsbeløb. Det er jo sådan, at man får mere ud af at gå på arbejde end af at være på efterløn, og selv hvis man er på førtidspension er det jo sådan, at man har et større rådighedsbeløb, end hvis man var på alderspension. Vi indfører forslagene gradvis, så der er et varsel på mindst 10 år, og personer, der i dag er over 50 år, berøres altså ikke af disse omlægninger.

Men der går ikke 10 år, før vi har brug for arbejdskraft. Det har vi allerede nu. Vi har et kraftigt opsving, og det er meget tydeligt, at der er efterspørgsel efter arbejdskraft. Vi har den laveste ledighed i mere end 30 år.

Men det er ikke, som man måske skulle tro, negativt og et tegn på krise, at vi mangler arbejdskraft. Nej, i virkeligheden er det positivt, at folk, der har søgt arbejde, er kommet i job, for

det giver samtidig de mange – alt for mange – der har stået uden for arbejdsmarkedet, heriblandt store grupper indvandrere, mulighed for at komme i beskæftigelse. Den gruppe danskere, som hidtil ikke har haft en egentlig mulighed for at blive selvhjulpne på arbejdsmarkedet, kan blive uddannet og vil blive efterspurgt.

Det udspil, vi kommer med, sikrer balance i den offentlige økonomi i mange år frem i tiden. For at undgå at der bliver rejst spørgsmål om det, regeringen er kommet frem med, kan jeg sige, at det er sådan, at også med anvendelse af Velfærdskommissionens forudsætninger og beregningsmetoder viser det sig, at vi sikrer balance i økonomien over tid. De næste 30, 40, 50 år vil der være fuld finansiering af det, vi i fællesskab her i Folketinget har vedtaget af goder til borgerne, så vi sikrer altså ikke alene balance. Vi sikrer også større velfærd og større velstand.

Men som det jo fremgår af begrundelsen og anledningen til forespørgslen, beskæftiger man sig også med andre temaer i Velfærdskommissionens beretning. Det er rigtigt, når det anføres, at en øget forebyggende indsats med hensyn til rygning, alkohol, kost, motion og arbejdsmiljø har potentiale til at spare det offentlige for store beløb, som det også ganske rigtigt blev sagt af hr. Ole Sohn. Det gælder navnlig for de ressourcer, som anvendes til at behandle lidelser, der delvis kan forebygges. Men Velfærdskommissionen har ikke analyseret spørgsmålet nærmere, Velfærdskommissionen har ikke belyst netto-virkningen på de offentlige finanser, og Velfærdskommissionen har ikke fremlagt konkrete forslag.

KL 15.35

Jeg vil imidlertid gerne fremhæve, at en styrket forebyggende indsats ikke er et alternativ til de reformer, regeringen har lagt frem. De er en integreret del af indsatsen for at sikre, at flere kan blive længere på arbejdsmarkedet, og det er først og fremmest noget, vi skal gøre af hensyn til den enkeltes livskvalitet og helbred.

Regeringen har prioriteret forebyggelse højt. Jeg vil godt nævne her, at i september 2002 fremlagde regeringen sit sundhedsprogram »Sund hele livet« for perioden 2002-2010. Vi har sat konkrete reduktionsmål for de store risikofaktorer og folkesygdomme, og samtlige mål er blevet fulgt op af konkrete initiativer. Kommunerne får fra den 1. januar 2007 hovedansvaret for forebyggelse, sundhedsfremme og genoptræning efter indlæggelse, og det giver nye og bedre mu-